

عنوان مقاله:

کنکاشی در مطالعه نظام مند زندگی جمعی در فضای شهری موردکاوی: پیاده راه هفده شهریور تهران

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 11، شماره 46 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رسول حق بیان - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران.

محمد صالح شکوهی بیدهندی - استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پیشرفت روزافزون تکنولوژی باعث کاهش نیاز شهروندان به خرید، کار و حتی تعاملات اجتماعی در فضای شهری شده است. این امر موجب افزایش قدرت انتخاب افراد برای حضور یا عدم حضور در فضای جمعی شده و در نتیجه کیفیت فضاهای جمعی اهمیتی دو چندان یافته است. در این چهارچوب، هدف از بررسی وضعیت زندگی جمعی این است که با تمرکز بر زندگی جاری و روزمره فضای شهری، عوامل تاثیرگذار بر زندگی جمعی استخراج شده و به تامین فضای شهری مطلوب برای حضور اقشار اجتماعی گوناگون کمک شود. در این راستا، محدوده طرح پیاده راه هفده شهریور شهر تهران انتخاب شده است؛ زیرا با وجود برنامه ریزی برای افراد پیاده، نتوانسته فضای دعوت پذیر و مورد میل شهروندان را فراهم کند. پژوهش حاضر با تاکید بر اندیشه های یان گل، از ابزارهای مطالعاتی گردآوری شده توسط او شامل شمارش، تبدیل اطلاعات به نقشه، ردیابی، پیاده روی آزمایشی و یادداشت های روزانه، جهت تحلیل وضعیت زندگی محدوده استفاده کرده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که محدوده مورد مطالعه به جز هنگام عصر، وضعیت زندگی جمعی مناسبی ندارد که عامل اصلی آن نبود فعالیت های شفاف، جذاب، پویا و متنوع در محور است. بنابراین فضاهای رها شده و با نظارت اجتماعی کم در این قسمت به وجود آمده است. این فضاها موجب شکل گیری عملکردهای ناخواسته و برنامه ریزی نشده ای مثل پارک وسایل نقلیه یا فعالیت های نابه هنجار اجتماعی شده است که با پیشینه و پتانسیل های زمینه ای فضا ارتباط دارد. این وضعیت با تغییر بافت اجتماعی استفاده کنندگان به سمت افراد ناسالم، بیگانه و خاص، باعث کاهش بیشتر کیفیت محیط به ویژه از لحاظ امنیت روانی شده و حضور افرادی چون زنان و کودکان را کاهش داده است.

کلمات کلیدی:

زندگی جمعی، فضای شهری، پیاده راه، محور هفده شهریور تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862697>

